

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ, 8 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1980 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 694

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς παραδοσιακῶν τῶν οἰκισμῶν τοῦ Δήμου Καλυμνίων καὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς ἐκτὸς αὐτῶν περιοχάς.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9, 10 (παρ. 2) καὶ 11 αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 68, 69, 70, 71, 72, 79 (παρ. 6) ὡς αὐτὴ ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 622/1977 «περὶ εἰσπράξεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου τῶν διὰ τὴν ἔκδοσιν οἰκοδομικῶν ἀδειῶν καταβαλλομένων φόρων κ.λ.π.» (ΦΕΚ 171/Α), 87 καὶ 125 (παρ. 2) αὐτοῦ.

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 1032/1980 «περὶ συστάσεως Ὑπουργείου Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος» (ΦΕΚ 57/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 2, 3 καὶ 7 αὐτοῦ.

4. Τὴν ἀπὸ 22 Μαρτίου 1980 εἰσήγησιν-αἰτιολογικὴν ἔκθεσιν τῆς Διευθύνσεως Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν καὶ Περιβάλλοντος (Γ7).

5. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 667/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Χαρακτηρισμοί.

1. Χαρακτηρίζονται διὰ τοῦ παρόντος ὡς παραδοσιακοὶ οἰκισμοί, πέραν τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 19 10.1978 Π.Δ/τος «περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς παραδοσιακῶν οἰκισμῶν τινων τοῦ Κράτους καὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν» (ΦΕΚ 594 Δ/ 13.11.78) ἤδη χαρακτηρισθέντων ἤτοι Καλύμνου, Βαθύς, Τελένδου καὶ Ψερίμου καὶ οἱ κάτωθι οἰκισμοὶ τοῦ Δήμου Καλυμνίων : Ἀργινῶντα' Ἄργος, Βοθύνοι, Ἐμπορειός, Καμάριο, Μασσούριο, Μυρτιαί' Πάνορμος, Σκάλια καὶ Χωρίον (Χώρα).

2. Οἱ οἰκισμοὶ οἱ χαρακτηριζόμενοι ὡς παραδοσιακοὶ διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ οἱ χαρακτηρισθέντες διὰ τοῦ ἀπὸ 19.10.78 (ΦΕΚ 594 Δ/13.11.78) Π.Δ/τος διαχωρίζονται ἀπὸ ἀπόψεως ὅρων δομήσεως εἰς πέντε (5) τομεῖς ὑπὸ στοιχεῖα Α, Β, Γ, Δ καὶ Ε.

α) Εἰς τοὺς τομεῖς Α, Β, Γ καὶ Δ ὑπάγονται τμήματα τῶν οἰκισμῶν Καλύμνου (Ποθαίας) καὶ Χωρίου (Χωρας) ὡς ταῦτα ἐμφαίνονται εἰς τὸ ὑπὸ Γεν. Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ θεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ. 20646/1980 πράξεως αὐτοῦ, σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 5000 περικλειόμενα διὰ συνεχοῦς μελαίνης γραμμῆς, καὶ τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

β) Εἰς τὸν τομέα Ε ὑπάγονται : 1) τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα ἑκάστου τῶν ἄνω οἰκισμῶν Καλύμνου (Ποθαίας) καὶ Χωρίου (Χώρας) ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ἀνωτέρω διάγραμμα τοῦ ἐδαφ. α τῆς παρούσης παραγράφου καὶ 2) οἱ οἰκισμοὶ Ἀργινῶντα, Ἄργος, Βαθύς, Βοθύνιοι, Ἐμπορειός, Καμάριο, Μασσούριο, Μυρτιαί, Πάνορμος, Σκάλια, Τέλενδος καὶ Ψέριμος.

Ἄρθρον 2.

Ὅροι δομήσεως.

Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν τομένων Α, Β, Γ, Δ, καὶ Ε καθορίζονται ὡς κάτωθι :

1. Διὰ τοὺς τομεῖς Α, Β καὶ Δ.

Ἐλάχιστον πρόσωπον : δώδεκα μέτρα (12μ.).
Ἐλάχιστον βάθος : δέκα ὀκτὼ (18 μ.).
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν : τριακόσια τετραγωνικὰ μέτρα (300 τ. μέτρα).

2. Διὰ τὸν τομέα Γ

Ἐλάχιστον πρόσωπον : δέκα ὀκτὼ μέτρα (18μ.).
Ἐλάχιστον βάθος : εἴκοσι πέντε μέτρα (25μ.).
Ἐλάχιστον ἐμβαδὸν : ἑξακόσια τετραγωνικὰ μέτρα (600 τετρ. μέτρα).

3. Διὰ τὸν τομέα Ε

Ἐλάχιστον πρόσωπον : εἴκοσι πέντε μέτρα (25 μ).
Ἐλάχιστον βάθος : τεσσαράκοντα μέτρα (40 μ.).
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν : δύο χιλιάδες τετραγωνικὰ μέτρα (2.000 τ. μέτρα).

4. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν προηγουμένων παραγράφων 1, 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα οἰκόπεδα ἐφ' ὅσον ἔχουν κατὰ τὴν ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐμβαδὸν καὶ διαστάσεις τὰς καθοριζομένας ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 25.7.1979 Π.Δ/τος (ΦΕΚ 401 Δ) «περὶ τροποποιήσεως τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων, τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου.

5. Οἰκόπεδον ἐμπῖπτον εἰς περισσοτέρους τοὺς ἑνὸς τομεῖς εἶναι ἄρτιον καὶ οἰκοδομήσιμον μὲ τοὺς ὅρους τοῦ τομέως εἰς ὃν ἐμπίπτει τὸ μεγαλύτερον τμῆμα αὐτοῦ.

6. Σύστημα δομήσεως ὁρίζεται τῶν πτερύγων. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της νὰ μεταβάλῃ τὴν θέσιν τοῦ κτιρίου ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου εἴτε διὰ λόγους διατηρήσεως ὑφισταμένης παλαιᾶς οἰκοδομῆς, εἴτε ἐπὶ σκοπῷ ἐξασφαλίσεως ἢ διατηρήσεως τῆς παραδοσιακῆς κλίμακος τοῦ οἰκισμοῦ καὶ εἰς τὰς ὑπὸ ἀνέγερσιν οἰκοδομάς. Πρὸς τοῦτο ἡ Ε.Ε.Α.Ε. δύναται νὰ χορηγῇ προέγκρισιν καὶ ἐπὶ ὑποβαλλομένων προσχεδίων.

7. Μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων ὁρίζεται :

Διὰ τὸν τομέα Α ἐνενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (90%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.
Διὰ τὸν τομέα Β ἑβδομήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (70%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.
Διὰ τοὺς τομεῖς Γ καὶ Δ ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.
Διὰ τὸν τομέα Ε τριάκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

8. Συντελεστὴς δομήσεως τῶν οἰκοπέδων (σ.δ.) ὁρίζεται :

Διὰ τὸν τομέα Α ἕνα καὶ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (1,40).
Διὰ τὸν τομέα Β ἕνα καὶ εἴκοσι ἑκατοστὰ (1,20).
Διὰ τοὺς τομεῖς Γ καὶ Δ ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (0,80).
Διὰ τὸν τομέα Ε τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ (0,40).

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν συνολικῆς ἐπιφανείας ὅλων τῶν ὀρόφων οὐχὶ μείζονος τῶν ἑκατὸν τετραγωνικῶν μέτρων (100 τ.μ.) καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν θὰ προκύπτει ποσοστὸν καλύψεως τῶν οἰκοπέδων μεῖζον τοῦ ἐνενήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (90%).

9. Εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων προσμετρῶνται οἱ χῶροι τῶν ὁποίων ἡ ὀροφὴ ὑπέρκειται τῆς στάθμης τοῦ περιβάλλοντος αὐτοὺς φυσικοῦ ἢ προϋφισταμένου τεχνητῶς διαμορφωμένου ἐδάφους πέραν τοῦ ἑνὸς μέτρου καὶ εἴκοσι ἑκατοστῶν (1,20 μ.).

10. Ἀνεξαρτήτως ἐμβαδοῦ οἰκοπέδου δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐντὸς αὐτοῦ ἀνέγερσις κτιρίου συνολικοῦ ὑπέργειου ὄγκου μείζονος τῶν χιλίων πεντακοσίων κυβικῶν μέτρων (1500 κ.μ.) διὰ τοὺς τομεῖς Α, Β καὶ Δ καὶ δύο χιλιάδων κυβικῶν μέτρων (2000 κ.μ.) διὰ τοὺς τομεῖς Γ καὶ Ε.

Δι' ὄγκον κτιρίου μείζονα τῶν ὡς ἄνω, ἐπιβάλλεται ἡ διάσπασις αὐτοῦ εἰς ἀνεξάρτητα κτίρια. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ὑπέρβασις τῶν κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁριζομένων ὄγκων προκειμένου περὶ κοινωφελῶν κτιρίων, ἐνῶ διὰ τοὺς τομεῖς Γ καὶ Ε ἡ ἐξαίρεσις δύναται νὰ ἰσχύῃ καὶ διὰ τουριστικὰ τοιαῦτα.

Διὰ τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἀπαιτεῖται κατ' ἀρχὴν ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε. τόσον τοῦ αἰτουμένου ὄγκου ὅσον καὶ τῆς προμελέτης τοῦ ἀνεγερθησομένου κτιρίου.

Ἡ ὑποβληθησομένη προμελέτη θὰ περιλαμβάνῃ α) τοπογραφικὸν τῆς περιοχῆς εἰς ὃ θ' ἀπεικονίζεται τόσον τὸ πρὸς ἀνέγερσιν κτίριον, ὅσον καὶ τὰ τυχὸν ὑφιστάμενα ὅμορα, β) φωτογραφίαι τοῦ ἀμέσου πρὸς τὸ ἀνεγερθησόμενον κτίριον περιβάλλοντος καὶ γ) κατόψεις, τομαὶ καὶ ὄψεις τοῦ ἀνεγερθησομένου κτιρίου ὑπὸ κλίμακα 1 : 100 τουλάχιστον.

11. Ὁ μέγιστος ἀριθμὸς ὀρόφων ὁρίζεται εἰς δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ τρίτου ὀρόφου, ἐφ' ὅσον ὁ ὄροφος οὗτος προκύπτει μόνον λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους καὶ ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

12. Τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τῶν διωρόφων κτιρίων, ὁρίζεται ὡς ἀκολούθως : Εἰς οὐδεμίαν θέσιν τῶν ὄψεων αὐτῶν ἐπιτρέπεται νὰ ὑφίσταται ὕψος ὑπερβαῖνον τὰ ἑπτὰ μέτρα (7μ.) μετρούμενον ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ἢ τοῦ προϋφισταμένου τεχνητῶς διαμορφωμένου τοιούτου, εἰς τὴν ἐξεταζομένην θέσιν τοῦ κτιρίου μέχρι τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου αὐτοῦ μὴ συμπεριλαμβανομένης τῆς στέγης ἢ τοῦ στηθαίου.

Τὸ κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁριζόμενον ὕψος δύναται νὰ ἐξικνῆται μέχρι τῶν δέκα μέτρων (10μ.) εἰς τὰς θέσις ἐκείνας τοῦ κτιρίου ὅπου λόγῳ κλίσεως τοῦ ἐδάφους δημιουργεῖται τρίτος ὄροφος κατὰ τὰ ἐν παρ. 11 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζόμενα.

Ἡ Ε.Ε.Α.Ε. δύναται κατὰ τὴν κρίσιν της ν' αὐξομειώσῃ τὰ ὡς ἀνωτέρω ὁριζόμενα ὕψη μέχρις ἑνὸς μέτρου (1μ.) ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον : α) διὰ τὴν προσαρμογὴν τοῦ κτιρίου εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντος, ἄνευ ὅμως ὑπερβάσεως τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀριθμοῦ ὀρόφων καὶ συντελεστοῦ δομήσεως, β) διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἐλάχιστον ἀπαιτούμενον ἐλεύθερον ὕψος ἐπιτρεπομένης νομίμως προσθήκης ὀρόφου ἐπὶ ὑφισταμένου παλαιοῦ ἰσογείου κτίσματος.

Τὸ ὕψος τῶν ἰσογείων τμημάτων κτιρίου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ τέσσερα καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (4,50 μ.) μετρούμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω. Ἐλάχιστον ἐλεύθερον ὕψος ὀρόφων ὁρίζεται δύο μέτρα καὶ τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου (2,40 μ.).

13. Ὑπεράνω τοῦ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὕψους τῶν κτιρίων ἀπαγορεύεται οἱαδήποτε κατασκευή, πλὴν στέγης, καπνοδόχων, ἀεραγωγῶν, στηθαίων μέχρις ὕψους ἑνὸς μέτρου (1 μ) ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ δώματος, καὶ ἐφ' ὅσον κρίνεται ἀπαραίτητον κτιστῆς δεξαμενῆς ἀποθηκεύσεως ὕδατος τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων ἐλαχίστων διαστάσεων καὶ ὕψους πάντως οὐχὶ μείζονος τοῦ ὕψους τοῦ στηθαίου.

Αἱ κατασκευαὶ αὐταὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἔχουν μορφήν, διαστάσεις, κλίσεις κ.λπ. ἀπολύτως συμφώνους πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ ἐγκατάστασις ἡλιακῶν συλλεκτῶν. Ὅταν τὸ κτίριον καλύπτεται μὲ στέγην, οἱ ἡλιακοὶ συλλέκται θὰ ἐνσωματώνωνται εἰς αὐτὴν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν εἶναι τεχνικῶς ἐφικτὸν θὰ ἐπικάθηνται αὐτῆς ἀκολουθοῦντες τὴν κλίσιν της, τὸ δὲ δοχεῖον ἀποθηκεύσεως τοῦ θερμοῦ ὕδατος θὰ τοποθετεῖται κάτωθεν αὐτῆς.

Ὅταν τὸ κτίριον καλύπτεται δι' ὁριζοντίου πλακὸς δώματος ἐπιβάλλεται νὰ μὴν ὑπέρκεινται τοῦ στηθαίου τοῦ δώματος. Τοποθέτησις καπνοσυλλεκτῶν δὲν ἐπιτρέπεται.

14. Εἰς περίπτωσιν ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς εἰς ἀντικατάστασιν παλαιᾶς τοιαύτης ὑφισταμένης κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡ νέα οἰκοδομὴ τοποθετεῖται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν θέσιν τῆς παλαιᾶς. Ἀλλαγὴ θέσεως τῆς νέας οἰκοδομῆς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. Τ' ἀνωτέρω ἄνευ ὑπερβάσεως τῶν ὅρων δομήσεως τοῦ τομέως εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάγεται τὸ οἰκόπεδον.

Ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ θέσις τῆς παλαιᾶς οἰκοδομῆς ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἐν σχέσει πρὸς τὰς ὁμόρους ἰδιοκτησίας ἀποδεικνύεται διὰ τοπογραφικοῦ διαγράμματος καὶ φωτογραφιῶν θεωρουμένων ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς.

15. Ἀπαγορεύεονται αἱ κατασκευαί: α) κτιρίων ἐπὶ ὑποστυλωμάτων (SYR PILOTIS) καὶ β) λυομένων οἰνίσκων εἰς ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῶν νήσων Καλύμνου, Τελένδου καὶ Ψερίμου.

16. α) Κατὰ τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκοδομῶν τηρεῖται ἡ τυχὸν διαμορφωμένη οἰκοδομικὴ γραμμή.

β) Ὅταν τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ εἶναι μικρότερον τῶν τεσσάρων (4.00 μ.) ἡ οἰκοδομὴ τοποθετεῖται εἰς ἀπόστασιν τουλάχιστον δύο μέτρων (2.00 μ.) ἀπὸ τὸν ἄξονα αὐτῆς.

γ) Εἰς παραλιακοὺς οἰκισμοὺς ἢ τμήματα αὐτῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἰσχύουν οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τοῦ τομέως Δ τὰ κτίρια τοποθετοῦνται εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα μέτρων (30 μ.) ἀπὸ τὴν γραμμὴν αἰγιαλοῦ.

δ) Εἰς παραλιακοὺς οἰκισμοὺς ἢ τμήματα αὐτῶν εἰς τοὺς ὁποίους ἰσχύουν οἱ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τοῦ τομέως Ε, τὰ κτίρια τοποθετοῦνται εἰς ἀπόστασιν ἑξήκοντα μέτρων (60 μ.) ἀπὸ τὴν γραμμὴν αἰγιαλοῦ.

ε) Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἐδαφίων γ καὶ δ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιτρέπεται ἡ ἐπισκευή, μετασκευή, ἀποκατάστασις ἢ ἀναστήλωσις νομίμως ὑφισταμένων κτιρίων κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἄρθρον 3.

Σύνθεσις ὄγκων, Διάταξις Κτιρίων, Μορφολογικὰ στοιχεῖα.

1. Ἡ διαμόρφωσις τῶν ὄγκων τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ προσαρμόζεται εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος, ὡς πρὸς τὴν κλίμακα, τὰς ἀναλογίας καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν ἐπὶ μέρους ὄγκων.

Ἡ Ε.Ε.Α.Ε. δύναται νὰ ἐπιβάλῃ τροποποιήσεις προκειμένου νὰ ἐπιτευχθῇ περαιτέρω ἀνεξαρτοποίησις τμημάτων τοῦ ὄγκου τοῦ κτιρίου, μέχρι καὶ τῆς δημιουργίας πλειόνων ἀπολύτως διακεκριμένων κτιρίων, ἐὰν τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰς συνθήκας καὶ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος.

2. Ἡ ἐπικάλυψις τῶν κτιρίων γίνεται μὲ δῶμα δυναμένης νὰ ἐπιβληθῇ καὶ τῆς στέγης εἰς περιοχὰς ὅπου κυριαρχεῖ αὕτη.

Ὅπου ἐπιβάλλεται στέγη, αὕτη θὰ κατασκευάζεται μὲ τὰς ἀπολύτως ἐλαχίστας κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα κλίσεις καὶ πάντως οὐχὶ μεγαλυτέρας τῶν εἴκοσι πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (25%). Ἡ ἐπικάλυψις τῆς στέγης θὰ γίνεται διὰ κεράμων. Ἡ κατάληξις τῆς στέγης θὰ γίνεται κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

Ἡ κατασκευὴ τῆς στέγης κατὰ τ' ἀνωτέρω εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἔστω καὶ ἐὰν ἄνωθεν τοῦ κατασκευαζομένου κτιρίου προβλέπεται ἢ ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἐπὶ πλέον ὀρόφου.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔναρξις καὶ ἐκτέλεσις τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν αἵτινες ἀκολουθοῦν τὰς τοιαύτας τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ καὶ τῶν τοίχων πληρώσεως τοῦ κτιρίου πρὸ τῆς πλήρους περατώσεως τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τῆς στέγης καὶ τῆς ἐπικεραμώσεως αὐτῆς.

3. Αἱ ὄψεις τῶν κτιρίων δέον ὅπως προσαρμόζωνται εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος. Αἱ διακοσμητικαὶ προεξοχαὶ καὶ στοιχεῖα θὰ εἶναι ὡς εἰς τὰ παραδοσιακὰ κτίρια τοῦ οἰκισμοῦ.

Οἱ χρωματισμοὶ τῶν ἐξωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν κτιρίων θὰ εἶναι οἱ ἐπικρατοῦντες ἢ συχνὰ ἐπαναλαμβανόμενοι εἰς τὰ παραδοσιακὰ κτίρια τοῦ οἰκισμοῦ (ὑδροχρώματα).

4. Τὰ ἀνοίγματα τῶν ὄψεων ἐπιβάλλεται ν' ἀκολουθοῦν τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τόσον ὡς πρὸς τὴν θέσιν των ὅσον καὶ πρὸς τὴν μορφὴν καὶ τὰς συνήθεις αὐτῶν ἀναλογίας καὶ διαστάσεις.

5. Τὰ κουφώματα τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ξύλινα, εἰδικώτερον:

α) Τὰ ὑαλοστάσια νὰ χωρίζωνται δι' ὑποδιαιρέσεων (καϊτιών) εἰς τετράγωνα ἢ ὀρθογώνια πλαίσια κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

β) Τὰ ἐξώφυλλα δέον νὰ εἶναι ταμπλαδωτὰ ἢ καρφωτὰ (σανιδωτά).

γ) Τὰ ἀνοίγματα τῶν καταστημάτων νὰ εἶναι περιορισμένων διαστάσεων, τὰ δὲ κουφώματα αὐτῶν νὰ εἶναι ἀναλόγου κατασκευῆς μὲ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

δ) Ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις σιδηρῶν κιγκλιδωμάτων ἀσφαλείας εἰς παράθυρα καὶ θύρας μορφῆς ἁπλῆς.

ε) Τὰ ἐξωτερικὰ κουφώματα τῶν κτιρίων ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι μονόχρωμα.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἐξωστῶν ἐν προβόλῳ μεγίστου πλάτους ἑνὸς μέτρου (1μ.) καὶ μήκους οὐχὶ μεγαλυτέρου τοῦ ἡμίσεος (0.5) τοῦ μήκους τῆς ὄψεως.

Οἱ ἐξῶσται δέον ν' ἀπέχουν τουλάχιστον ἕνα μέτρο (1μ.) ἐκ τῶν ἄκρων τῶν ὄψεων. Οἱ ἐξῶσται τῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων ὄψεων τῶν κτιρίων δέον ν' ἀπέχουν δύο μέτρα (2μ.) ἐκ τῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου καὶ τέσσερα μέτρα (4μ.) ἐκ τῶν ἔναντι ἰδιοκτησιῶν τῶν ὁδῶν.

Τὸ κατώτερον σημεῖον τοῦ ἐν προβόλῳ ἐξώστου δέον ν' ἀπέχῃ τὸ ὀλιγώτερον τρία μέτρα (3μ.) ἀπὸ τὸ κράσπεδον τοῦ πεζοδρομίου.

Ἀπαγορεύονται οἱ γωνιακοὶ ἀκάλυπτοι ἐξῶσται. Τὰ κιγκλιδώματα τῶν ἐξωστῶν δέον νὰ εἶναι ξύλινα, σιδηρᾶ ἢ κτιστά, κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε. Οἱ ὡς ἄνω ἀνοικτοὶ ἐξῶσται δὲν προσμετρῶνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις ὑποστέγων χώρων ἐν ἰσογείῳ ἐφαπτομένων τῶν κτιρίων μέχρις ἐπιφανείας ἴσης πρὸς τέσσερα ἑκατοστὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ οἰκοπέδου, μεγίστου πλάτους τριῶν μέτρων (3μ) καὶ μήκους οὐχὶ μεγαλυτέρου τοῦ ἑνὸς τρίτου (1/3) τοῦ μήκους τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου. Οὗτοι δὲν προσμετρῶνται εἰς τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

8. Αἱ ἀνοικταὶ κλίμακες δέον ὅπως προσαρμόζωνται κατὰ τὴν μορφήν, τὰ ὑλικά, τὸν τρόπον κατασκευῆς καὶ τοὺς χρωματισμοὺς εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα τοῦ περιβάλλοντος καὶ εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε. καὶ δὲν προσμετρῶνται εἰς τὸ ποσοστὸν καλύψεως καὶ τὸν συντελεστὴν δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

9. Ἡ περίφραξις κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν οἰκοπέδων θὰ γίνεται κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα μὲ συμπαγῆ βάσιν καὶ κιγκλίδωμα.

Ἡ κατασκευὴ ἄλλης μορφῆς περιφράξεως ὡς πρὸς τὸ ὕψος, τὴν μορφὴν καὶ τὰ χρησιμοποιούμενα ὑλικὰ ὑπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

10. Δὲν ἐπιτρέπεται γενικῶς ἡ ἀνάρτησις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ἢ διαφημίσεων. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἁπλῶν ἐπιγραφῶν κοινῶν ἢ ἐγχρώμων κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἥτις θέλει ἐγκρίνει καὶ τὴν θέσιν, τὰς διαστάσεις καὶ τὴν μορφὴν αὐτῶν.

Αἱ ἐπιγραφαὶ πρέπει νὰ εἶναι ἀναγεγραμμέναι εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Ἐπιτρέπεται ἡ ὕπαρξις ὁμοῦ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς καὶ ξενογλώσσων τοιούτων (μεταφραζουσῶν τὴν Ἑλληνικήν) ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ ξενόγλωσσα στοιχεῖα δὲν θὰ ὑπερβαίνουν εἰς μέγεθος τὰ Ἑλληνικά.

11. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀνάρτησις ἐπιγραφῶν ἐπὶ στηθαίων δωμάτων, ἐξωστῶν καὶ κλιμάκων, καθὼς καὶ ἡ τοποθέτησις ἰκριωμάτων ἐν γένει ἐπὶ τῶν δωμάτων τῶν κτιρίων, ἐντὸς τῶν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων τοῦ οἰκισμοῦ.

Ὁμοίως δὲν ἐπιτρέπεται ἡ τοποθέτησις διαφημίσεων εἰς χώρους μὲ ἰδιαίτερα φυσικὰ χαρακτηριστικὰ καὶ ἀρχαιολογικοὺς τοιούτους.

12. Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ πετασμάτων διὰ μονοχρώμου ὑφάσματος μόνον εἰς περιπτώσεις καταστημάτων, χώρων παραμονῆς ἀτόμων καὶ κέντρων ἀναψυχῆς, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

13. Ἐπιβάλλεται ἡ ἐγκατάστασις ἀνὰ ἕκαστον οἰκοδομικὸν τετράγωνον μιᾶς ὁμαδικῆς κεραίας τηλεοράσεως καὶ εἰς μὴ προβαλλομένην θέσιν.

Ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν εἰς οἰκοδομικὸν τετράγωνον μία ἢ πλείονες μεμονωμέναι κεραῖαι, αὗται ἀντικαθίστανται διὰ μιᾶς ἐξυπηρετούσης ὁλόκληρον τὸ οἰκοδομικὸν τετράγωνον.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν, δι' οἱονδήποτε λόγον, δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἐγκατάστασις, κατὰ τὰ ὡς ἄνω ὁμαδικῆς κεραίας τηλεοράσεως, αἱ μεμονωμένως, ἐγκαθιστάμεναι τοιαῦται, δέον νὰ τοποθετῶνται ἐγγὺς τοῦ κτιρίου καὶ τῆς περιφράξεως, ὥστε νὰ μὴν εἶναι αἰσθητὴ ἡ παρουσία των, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι ὅτι θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ λῆψις τοῦ ὀπτικοῦ καὶ ἀκουστικοῦ σήματος.

Ἄρθρον 4.

Ἐγκαταστάσεις ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων.

1. Ἕκαστον ἔργον ὑποδομῆς τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ κ.λπ.) ἐπιβάλλεται νὰ εἶναι ὑπόγειον.

Ἡ τοποθέτησις τῶν μετρητῶν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος κ.λπ. ὡς καὶ παντὸς ἑτέρου στοιχείου τῶν παροχῶν τῶν Ὀργανισμῶν Κοινῆς Ὠφελείας ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται εἰς μὴ προβαλλομένην θέσιν τῶν κοινοχρήστων χώρων.

Οἱ Ὀργανισμοὶ Κοινῆς Ὠφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ κ.λπ.) ὑποχρεοῦνται ν' ἀναλαμβάνουν ἰδίαις δαπάναις τὴν ἐγκατάστασιν ἢ τὴν ἀναμόρφωσιν καὶ βελτίωσιν τῶν ἐγκαταστάσεών των εἰς τὴν περιοχὴν ὥστε νὰ διατηρῆται ἡ μορφὴ τοῦ συνόλου.

Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται ν' ἀναλαμβάνουν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀρχικῆς μορφῆς ὁδῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων εἰς τοὺς ὁποίους ἐπενέβησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν δικτύων των.

2. Ἑκάστη ἐργασία ἀφορῶσα εἰς τὴν διαμόρφωσιν, τροποποίησιν ἢ ἀνάπλασιν κοινοχρήστων χώρων (ὁδῶν, πλατειῶν, κρηπιδωμάτων κ.λπ.) ἐκτελεῖται κατὰ τρόπον προσαρμοζόμενον εἰς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ καταστροφὴ ἢ ἡ ἀλλαγὴ ὁποιουδήποτε στοιχείου τῶν κοινοχρήστων χώρων ὡς πλακοστρώσεων, ὁδῶν καὶ πλατειῶν, φρεάτων, κρηνῶν, ἀναβαθμῶν, δένδρων καὶ τοξωτῶν ἀνοιγμάτων.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι διὰ τὴν κατεδάφισιν ἢ ἀντικατάστασιν ἢ ἀναμόρφωσιν τινὸς ἐκ τῶν ἄνω στοιχείων τῶν κοινοχρήστων χώρων ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

4. Ἡ ἐπικάλυψις τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἐπιβάλλεται νὰ γίνεται κατὰ τοὺς παραδοσιακοὺς τρόπους κατασκευῆς ἢ μὲ σύγχρονα ὑλικὰ κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

5. Δὲν ἐπιτρέπονται χῶροι σταθμεύσεως τῶν παντὸς τύπου ὀχημάτων ἐντὸς τοῦ παραδοσιακοῦ πυρῆνος τῶν οἰκισμῶν καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπὶ τῶν πλατειῶν καὶ τῶν ἀξιολόγων κοινοχρήστων χώρων αὐτῶν.

6. Πρὸ τῆς χαράξεως ἐπαρχιακῆς, κοινοτικῆς ἢ δημοτικῆς ὁδοῦ ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς μελέτης ὑπὸ τῆς Ε.Ε. Α.Ε. ἥτις δέον νὰ κοινοποιῆται εἰς τοὺς ἁρμοδίους φορεῖς ἐγκαίρως (Δ/νσιν Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν τῆς Γενικῆς Δ/νσεως Οἰκισμοῦ, ΕΟΤ, ΥΠ.Π.Ε. κ.λπ.) πρὸς ἐνημέρωσιν.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρεπόμεναι χρήσεις.

1. Ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν οἰκισμῶν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἐπιτρέπεται ἡ ἀνέγερσις κτιρίων κοινῆς ὠφελείας καὶ κοινωνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαγορεύεται ὅμως ἡ κατασκευὴ οἱουδήποτε κτιρίου, ἔστω καὶ κοινωφελοῦς ἡ χρῆσις τοῦ ὁποίου θὰ ὤχλουσε ἀπαραδέκτως τὴν περιοχήν, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις ἀκαλύπτων χώρων δι' ἀπορρίμματα.

Ἄρθρον 6.

Παρεκκλίσεις.

1. Διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ ἀποκατάστασιν παλαιῶν κτιρίων, ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, χορηγεῖται ἄδεια οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀναγκαῖαι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εἰς τὰς ὡς ἄνω περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ προσθήκη κατ' ἐπέκτασιν ἀπαραιτήτων χώρων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς λειτουργίας τοῦ κτιρίου, ὅπως λουτροῦ καὶ κουζίνας, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν ἢ δὲν δύνανται νὰ δημιουργηθοῦν ἐντὸς τοῦ ὑπάρχοντος κτίσματος, καθὼς καὶ ἡ κατασκευὴ φούρνου κατ' ἐπέκτασιν ἢ ἀνεξαρτήτως τοῦ κτιρίου κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. Ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ θέσις τῆς παλαιᾶς οἰκοδομῆς ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου θ' ἀποδεικνύεται διὰ φωτογραφιῶν, θεωρημένων ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

2. Προκειμένου περὶ κτισμάτων ἐρειπωμένων ἢ κατεδαφιστέων ὡς ἑτοιμορρόπων ἢ ἐπικινδύνων, ἀντιπροσωπευτικῶν τῆς παραδοσιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἐπιτρέπεται ἡ ἀναστήλωσίς των ἔστω καὶ ἐὰν αἱ ἀπαιτούμεναι νὰ ἐκτελεσθοῦν ἐργασίαι ἀντίκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Διατάγματος, κατόπιν ὅμως τεκμηριωμένης ἐρεύνης, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ προκύπτῃ ἡ ἀκριβὴς μορφὴ τοῦ κτίσματος καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως κατὰ περίπτωσιν τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ τοῦ ΥΠ.Π.Ε.

Ἄρθρον 7.

Εἰδικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ τὴν κατεδάφισιν παλαιῶν κτισμάτων ἢ τὴν ἀφαίρεσιν λειτουργικῶν ἢ διακοσμητικῶν στοιχείων ἐξ αὐτῶν ὡς καὶ διὰ τὴν καθαίρεσιν ἐξοπλισμοῦ ἰδιωτικῶν καὶ δημοσίων χώρων (μάνδραι, λιθόστρωτα, κρῆναι, φρέατα, κοπὴ ἀξιολόγων δένδρων κ.λπ.) ἀπαιτεῖται ἄδεια. Ἡ σχετικὴ ἄδεια κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως παρέχεται μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ κατὰ περίπτωσιν τοῦ ΥΠ.Π.Ε.

2. Διὰ τὴν διαμόρφωσιν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων ἐπιτρέπονται μόνον αἱ ἀπολύτως ἀναγκαῖαι ἐκσκαφαί.

Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου ἐδάφους ἐπιτρέπεται ἡ διαμόρφωσις τοῦ οἰκοπέδου δι' ἀναλημματικῶν τοίχων ἢ πρανῶν μεγίστου ὕψους ἑνὸς καὶ ἡμίσεος (1,50) μέτρου, ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους.

Παρέκκλισις τοῦ ἀνωτέρω μεγίστου ὕψους ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ - κατὰ περίπτωσιν - τοῦ ΥΠ.Π.Ε. καὶ μόνον εἰς περιπτώσεις ὅπου τοῦτο ἐπιβάλλεται ἀπολύτως διὰ λόγους τεχνικοὺς ἢ αἰσθητικούς, καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ἡ κατασκευὴ αὕτη δύναται νὰ ἐνταχθῇ αἰσθητικῶς εἰς τὸ περιβάλλον.

3. Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς τοίχων ἀντιστηρίξεως, οἵτινες διαμορφοῦνται ἀπὸ ἀπόψεως ὑλικοῦ καὶ τρόπου κατασκευῆς, συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε. ἢ —κατὰ περίπτωσιν— τοῦ ΥΠ.Π.Ε.

4. Δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Γ.Ο.Κ./1973 διὰ τοὺς οἰκισμοὺς τοῦ παρόντος Δ/τος.

Ἄρθρον 8.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Διὰ τὴν χορήγησιν οἱασδήποτε ἀδείας δι' ἀνέγερσιν νέου κτιρίου ἢ προσθήκης ἢ ἐπισκευῆς κ.λπ. ὡς καὶ κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως στοιχείων ἐξ ὑπαρχουσῶν οἰκοδομῶν, ἀπαιτεῖται, πέραν τῶν ἀπαιτουμένων ὑπὸ τῶν κειμένων σχετικῶν διατάξεων στοιχείων καὶ ἡ ὑποβολὴ δύο τουλάχιστον φωτογραφιῶν διὰ τῶν ὁποίων θ' ἀποδεικνύεται ἡ θέσις τοῦ οἰκοπέδου μετὰ τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος κτίσματος καὶ αἱ ὅμοροι ἰδιοκτησίαι μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτῶν κτισμάτων. Αὗται δέον νὰ θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

2. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας, ἀνεγέρσεως νέας οἰκοδομῆς, ἐπισκευῆς, ἀποκαταστάσεως, προσθήκης ἢ κατασκευῆς

ἔργων, κατεδαφίσεως ἢ καθαιρέσεως στοιχείων οἰκοδομῶν ἀπαιτεῖται ἔγκρισις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

3. Ἄδειαι ἐκδοθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ μὴ ἐφαρμοσθεῖσαι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναθεωροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ διὰ τὰς ὑπολοίπους ἐργασίας, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος καὶ κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Ε.Ε.Α.Ε.

Ἄρθρον 9.

1. Ὅροι καὶ Περιορισμοὶ δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐκτὸς τῶν ορίων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος οἰκισμῶν καὶ ἐντὸς τῶν διοικητικῶν ὁρίων τοῦ Δήμου Καλυμνίων ὁρίζονται, οἱ προβλεπόμενοι διὰ τοῦ ἀπὸ 6.10.1978 Π.Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐκτὸς τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν» (ΦΕΚ 538Δ/78).

2. Διὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω περιοχὴν τῆς παραράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 πλὴν τῶν παρ. 7 καὶ 13 αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἄρθρου 7 πλὴν τῆς παρ. 4 αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Χωροταξίας, Οἰκισμοῦ καὶ Περιβάλλοντος, ἀναθέτομεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

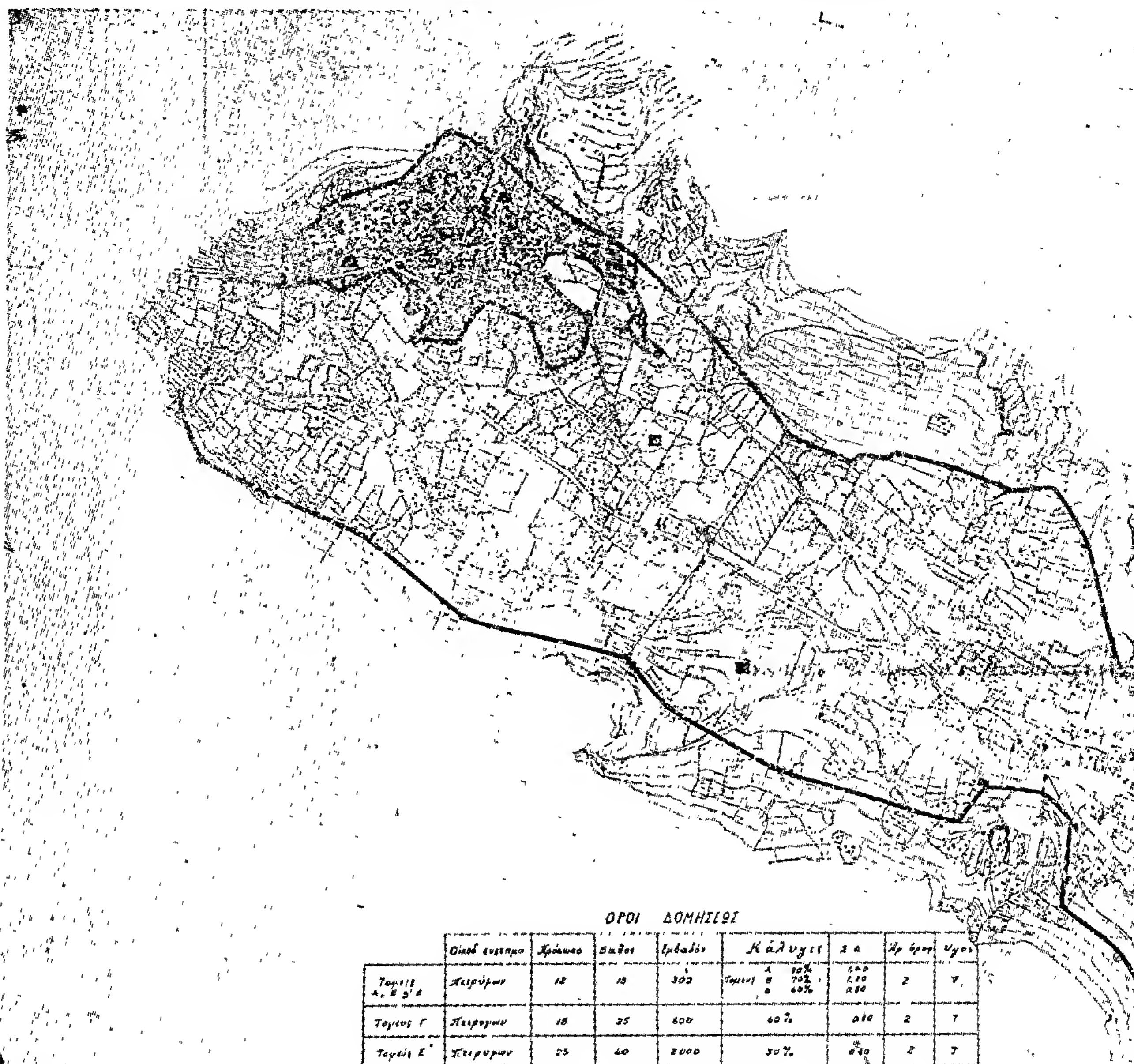
Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ, ΟΙΚΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

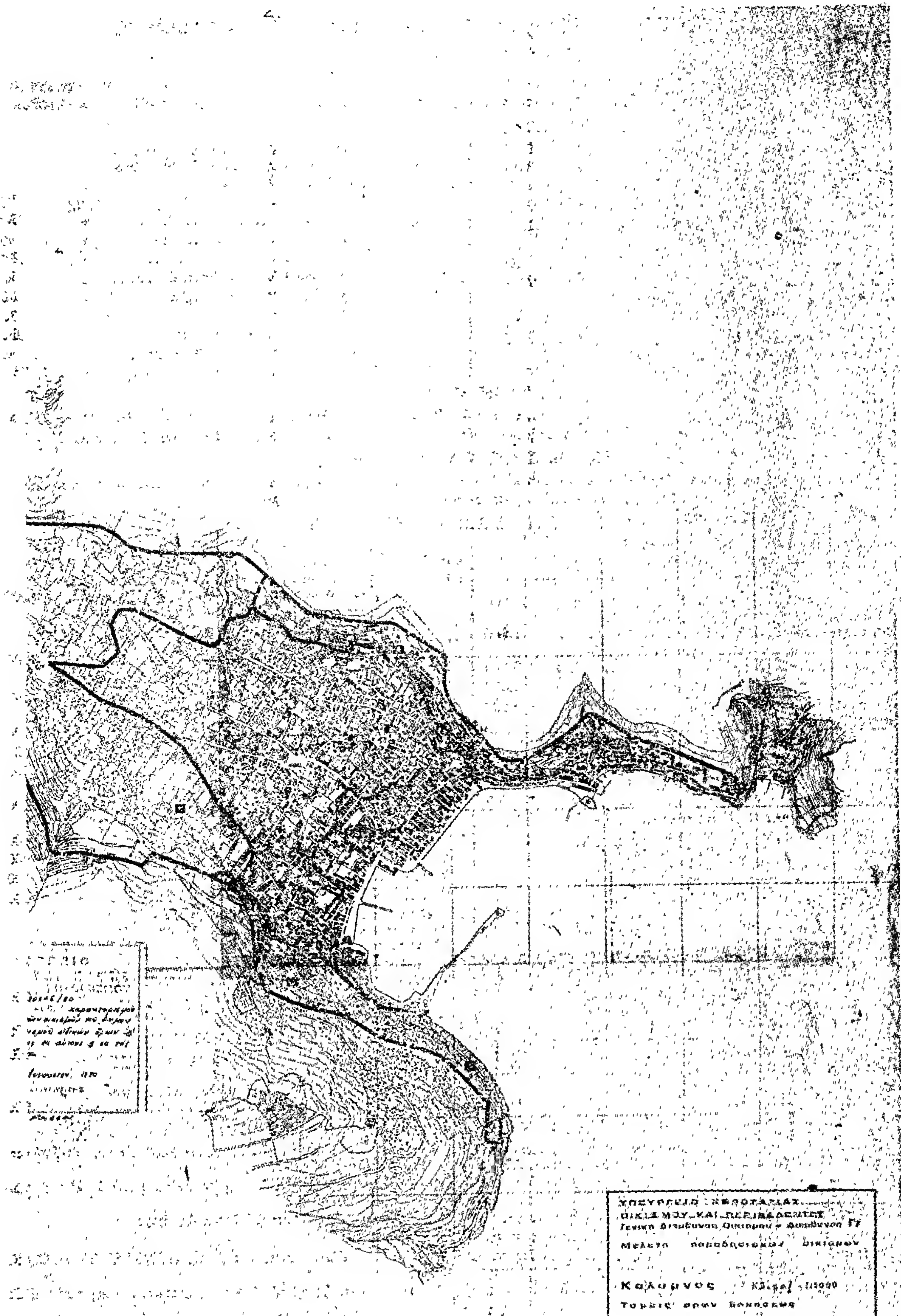
ΟΡΟΙ ΔΟΜΗΣΕΩΣ

	Οικοδ. σύστημα	Πρόσωπο	Βάθος	Εμβαδόν	Κάλυψις	Σ.Δ.	Αρ. ορόφ.	Ύψος
Τομείς Α, Β & Δ	[illegible]	12	15	300	Τομείς Α 90%, Β 70%, Δ 60%	1,40 1,20 0,80	2	7
Τομεύς Γ	[illegible]	18	25	600	60%	0,80	2	7
Τομεύς Ε	[illegible]	25	40	2000	30%	0,40	2	7

Κατά παρέκκλισιν διατηρούνται άρτια και οικοδομήσιμα οικόπεδα εφ' όσον έχουν, κατά την ημέρα δημοσιεύσεως του παρόντος το εμβαδόν και τας διαστάσεις όπως καθορίζονται με το από 25-7-1978 Π. δ/γμα (ΦΕΚ 401/Δ')

Σημειώσεις:

Περισσότερες λεπτομέρειες στο κείμενο του διατάγματος

Καλυμνος
1:5000

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πωλοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	1.500
2. » » » Β'	»	3.000
3. » » » Γ'	»	1.000
4. » » » Δ'	»	2.500
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	1.000
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	200
7. » » » Παράρτημα	»	600
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	7.000
9. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	600
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	15.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	75
2. » » » Β'	»	150
3. » » » Γ'	»	50
4. » » » Δ'	»	125
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	50
6. » » » Ἀν. Εἰδ. Δικαστηρίου	»	10
7. » » » Παράρτημα	»	30
8. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	350
9. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	30
10. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	750

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 7 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 24 σελ. 14 δρχ., ἀπὸ 25 ὡς 48 σελ. 20 δρχ., ἀπὸ 49 ὡς 80 σελ. 40 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 40 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΙΜΗ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΩΝ

Ἡ τιμὴ διαθέσεως στὸ κοινὸ τῶν ἐκδιδομένων ἀπὸ τὸ Ἐθνικὸ Τυπογραφεῖο φωτοαντιγράφων τῶν διαφόρων φύλλων τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως καθορίζεται σὲ τρεῖς (3) δραχμὲς κατὰ σελίδα.

Δ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	18.000
2. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως ἀνωνύμων ἑταιρειῶν»	»	18.000
3. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν (ΦΕΚ 309/67, τ. Β')	»	9.000
4. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	5.000
5. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	8.000
6. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	7.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκαταστάσεως ὑποκαταστήματος, διορισμοῦ γενικοῦ πράκτορος καὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	4.000
8. Τῶν ἀνακοινώσεων γιὰ κάθε μεταβολὴ ποὺ γίνεται μὲ ἀπόφαση Γ.Σ. ἢ Δ.Σ., τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/1970 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπ. Συγκοινωνιῶν διὰ τοὺς ΗΛΠΑΠ – ΗΣΑΠ – ΟΣΕ	»	2.000
9. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/1967»	Δρχ.	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67»	»	2.000
12. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	2.000

Β' Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	Δρχ.	2.000
2. Τῶν κωδικοποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	2.000
3. Τῶν ἰσολογισμῶν κάθε χρήσεως	»	2.500
4. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
5. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν (γιὰ κάθε συμβολαιογραφικὴ πράξη)	»	800
6. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ συμβολαιογραφικὴ πράξη	»	800
7. Τῶν ἀνακοινώσεων μὲ ἀπόφαση τῆς Γ.Σ.	»	600
8. Τῶν προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις	»	600

Γ' Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν – Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	2.000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	2.500
Δ' Τῶν δικαστικῶν πράξεων:	Δρχ.	800

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος:

Τῶν δικαστικῶν πράξεων γιὰ παρακατάθεση ἀποζημιώσεως	»	800

Ε'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947 (RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ